

[Inge Krogh]

fået oplyst fra ministeriet, synes omgørelsesprocenten at være steget til 49. Landsbevillingsnævnets virksomhed må derfor umiddelbart anses for at være en tilsidesættelse af kommunalbestyrelsernes selvbestemmelsesret.

Besvarelse (1/6 81):

Industriministeren (Erling Jensen):

I sin begrundelse for spørgsmålet konkluderer spørgeren, at landsbevillingsnævnets virksomhed »umiddelbart (må) anses for at være en tilsidesættelse af kommunalbestyrelsernes selvbestemmelsesret.«

En ankeinstans er nu engang ikke forenelig med fuld bevarelse af kommunalbestyrelsernes selvbestemmelsesret, og jeg erindrer om, at restaurationslovens ankeinstitut indgående blev drøftet under folketingsbehandlingen i 1977-78 af forslaget til ændret restaurationslov med det resultat, at folketinget med stort flertal ved lovforslagets vedtagelse stillede sig bag en besvarelse af ankeinstansen. Ud fra ønsket om at tillægge kommunalbestyrelsernes opfattelse af, om bevilling bør gives eller ikke, en særlig vægt, begrænsedes dog landsbevillingsnævnets kompetence derhen, at det i loven bestemtes, at afgørelser truffet af en enig kommunalbestyrelse kun kan omgøres af et enig landsbevillingsnævn.

Med denne begrænsning i kompetencen fandt folketingsflertallet således, at en ankeinstans omfattende hele landet var nødvendig for at sikre en vis ensartethed i de lokale afgørelser, hvilket borgerne har forventning om.

Jeg mener ikke, at de siden lovændringens vedtagelse indvundne erfaringer vedrørende landsbevillingsnævnets virke giver rimeligt grundlag for, at spørgsmålet om hensigtsmæssigheden af en bevarelse af landsbevillingsnævnet på ny tages op til overvejelse, og jeg vil derfor ikke tage initiativ hertil.

Spm. nr. 1031

Til *undervisningsministeren* (21/5 81) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Hvorledes går det med det særlige indvandrerhold på Københavns Dag- og Aftenseminarium?«

Begrundelse

Der er af nogle tyrkiske indvandrere søgt optagelse på Københavns Dag- og Aftenseminarium. Formålet er at kunne få dansk læreruddannelse for derefter at kunne undervise børn af tyrkiske indvandrere.

Den 8. april svarede undervisningsministeren, at der var to grupper, der søgte læreruddannelse, dels en gruppe, der ønskede fuldstændig dansk læreruddannelse, dels en gruppe, der ønskede supplerende uddannelse til en uddannelse, gruppen allerede havde.

Ministerens føjede til, at ministeriet arbejdede på snarest at finde frem til den bedst mulige, mest hensigtsmæssige og mest realistiske løsning. Af denne årsag spørges, hvorledes det går med at finde en løsning.

Besvarelse (1/6 81):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Det fremgår af begrundelsen, at spørgsmålet ikke alene vedrører den gruppe af tyrkiske indvandrere, der har søgt optagelse på Københavns Dag- og Aftenseminarium for at gennemgå den danske læreruddannelse, men også de modersmållærere af forskellig nationalitet, der har ønsket at opnå fuld ligestilling med læreruddannede danskere gennem en særligt tilrettelagt uddannelse som supplement til deres læreruddannelse fra deres respektive hjemlande.

Jeg svarede den 8. april 1981 på et spørgsmål fra medlem af folketinget Helle Degn, at ministeriet arbejdede på snarest at finde frem til den bedst mulige, mest hensigtsmæssige og mest realistiske løsning. Dette arbejde er siden da blevet yderligere intensiveret, hvilket skal opfattes som et udtryk for min positive grundholdning over for denne uddannelse af indvandrere. Vi er netop nu inde i en fase, hvor de økonomiske muligheder er ved at blive afklaret, og jeg kan i denne forbindelse oplyse, at spørgsmålet vil blive behandlet på et snarligt møde i regeringens indvandrerudvalg, hvorefter jeg vil træffe en endelig beslutning i sagen.

Spm. nr. 1032

Til *miljøministeren* (22/5 81) af:

Ole Bernt Henriksen (KF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om årsagerne til badeforbud ved visse danske strande?«